

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. Unicus. An legitimati per subsequens matrimonium succedant in
Feudis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

dices: in *L. cum hic status* 32. *§. oratio ff. de donat. inter virum*, dicitur: quod licet donatio facta uxori verax, constante matrimonio, morte donantis confirmetur; non sic donatio facta uxori putativæ; quia hæc morte donantis non confirmatur: ergo quia matrimonium putativum non habet eodem effectus ac verum matrimonium. *R.* dicendum donationem inter virum & uxorem constante matrimonio factam non valere; confirmari tamen morte donantis, quia creditur donantem perseverare in eadem voluntate; at verò cum quis donat mulieri, quam uxorem esse putabat, non confirmatur donatio morte, quia credi non potest, donantem perseverasse in voluntate, quam nunquam habuit; quia errando in qualitate uxoris, erravit in causâ finali donationis; & ita ex defectu causæ finalis censetur donatio nulla, quasi ex defectu voluntatis, argumento legis *si pater, L. neque, C. de hered. instit. L. ea que, C. de donat. inter virum. &c.* Et ita eo casu uxor putativa non habet easdem utilitates ac vera; ita Sanchez *l. 6. matr. d. 2. n. 2. & alij.*

§. UNICUS.

An legitimi per subsequens matrimonium succedant in Feudis?

1447. Negativam sequitur Jurisconsultus Glete in *assert. Jurid. 72. Sommeting in Manipul. controvers. utriusque juris, controvers. 12. n. 2.* Sed nostra responsio est affirmativa; ratio est, quia naturalis sic legitimatus habet idem jus successionis, quod legitime natus. 1. ex dictis à n. 1422. Deinde *Novella 89. c. 8.* ubi dicitur, *legitimum jus præberi eis, quærant primitus naturales, & additur: semel enim eos efficientes legitimos, domus habere successiones illas, quas habent ij, qui ab initio legitimi sunt;* sed qui ab initio legitimi sunt, succedunt in feudis: ergo & legitimi per subsequens matrimonium.

1448. Nec ad hos à legitimis per rescriptum Principis fieri potest in omnibus paritas. Matrimonium enim subsequens detergit omnem maculam, directe habilitat ad omnia, quæ jure communi

Tom. 17.

legitimis competunt tam in spiritualibus, quam temporalibus; id quod non habent tantâ plenitudine, legitimi rescripto Principis, ut constabit in sequentibus. Nec ex eo, quod legitimi, per subsequens matrimonium, vocentur cognati (ut quidam volunt *L. Hæc parte ff. unde cognati*) excludi possunt à feudis. Adhuc enim stat, quod eos vocet sanguinis ratio, quam legitime habent à primo acquirente. Tum quia juris auctoritate, tum quia veritate, ut notavimus n. 1424. (consequenter legitime) illam habent; & merito agnatorum nomine veniunt; esto non raro cognatorum nomine significantur. Unde tales non merâ fictione, sed veritate, ac juris auctoritate prætenderent successionem æquæ ac ij, qui ab initio legitimi sunt per *cit. Novellam 89. in n. præcedente.*

Ex quo sequitur, ejusmodi legitimos, utroque jure, prætere posse successionem; civili, ut dictum est n. 1427. Canonico, quia tollitur defectus, quo stante ceteroquin jus civile effectum exclusionis operaretur, ut constabit. Quare dato, quod in materia profana, & adia phora, nec rationem peccati continenté jus Canonicum contra jus profanum, & civile (consequenter etiam feudale) nihil possit directe; satis tamen est, quod tollat circumstantiam, quam supponit dispositio juris profani; sic enim indirecte facit, ne suum effectum operetur in subiecto non affecto tali circumstantia, de quo alibi.

Nec obstat textus *l. 3. Feud. tit. 26. §. Naturales*, ubi habetur. *Naturales filij, licet postea fiant legitimi ad successionem feudi, nec soli, nec cum aliis admittuntur.* Nam si sententia contraria, quæ in hoc textu se fundat, velit, eum loqui generaliter, seu indefinite quocumque modo legitimentur, negandum est; secus, si loquatur de modo legitimationis factæ rescripto Principis. In hoc enim generaliter obtinet, si Princeps exprimat, se illum natalibus restituere etiam quoad successiones in feudis; hoc enim fieri posse, bene notat glossa in *§. naturales. V. sive soli sint.* Deinde advertendum, textum loqui de casu, ubi agitur de successione in feudum defuncti Vasalli, & solum dicere, ut recte ibi-

Z z

ctè ibi-

Etè ibidem notat Cujacius *lit. k.* quòd naturales (*postea facti legitimi*) non succedant, nimirum *post mortem Vasalli*, Patris eorum. Ex quo clarè apparet, textum nec debere, nec posse intelligi de legitimatis *per nuptias Patris & Matris*; alias loqueretur de casu legitimatis facta per nuptias Patris, contractas post mortem ejus.

1430. Hinc inferes. 1. naturales per subsequens matrimonium legitimatos, admitte-
tendos esse in successione Majoratum, & Primogenituræ, licet adint alij post ipsos, contracto à parentibus matrimonio nati. Nam eo casu tales verè sunt primogeniti, & ad omnes successiones habiles sunt, æquè *ac initio legitimi*, ut constat ex n. 1422. & seq. ac 1427. per Novellam 89. sic Tiraquell. *de jure Primogenit. q. 34.* Molin. *cod. l. 2. c. 11. n. 23.* Henriquez *in Summa. l. 13. c. 20. n. 2.* & alij. Hoc limitat Mantica *de ultim. volunt. l. 11. tit. 12. à n. 20.* & alij, ut non procedat, si pluries fuit repetitum, ut admittantur legitimi, *de legitimo matrimonio nati*; esto etiam in hoc contrarium probabiliter sentiat Molina *de Primogenit. l. 3. c. 10. à n. 10.* Si autem Fundator Majoratus expressè excluderet *legitimatos per subsequens matrimonium*, exclusio teneret. Cum enim de potestate non sit dubium, & sic etiam de voluntate constet, non est, unde deficiat.

1431. Inferes 2. naturales, per subsequens matrimonium legitimatos, posse succedere in Emphyteusi Ecclesiastica; sic Paleotus *de Nothis, & spur. c. 31. n. 3.* Azor *cit. l. 2. c. 13. q. 14.* & alij. Nam jus successione in bona Ecclesiastica directè concedi potest jure Canonico; sed autoritate juris Canonici legitimatis per subsequens matrimonium tribuitur jus, seu habilitas ad ea, ut constat ex *c. Tanta.* ergo. Et quoniam legitimatio, per rescriptum Principis Laici, nullum habet effectum quoad bona sibi non subiecta, cum ponantur extra jurisdictionem ejus, ut dicemus infra; necesse est, quòd sic legitimatus ab illo, nò sit capax successione in Emphyteusi Ecclesiastica, nisi obtineat à Pontifice legitimacionem cum clausula, *ut bona Ecclesiastica possit obtinere.*

ARTICULUS IV.

De Legitimatione per rescriptum Principis.

In hac materia not. quòd legitimatio naturalium, per rescriptum Principis, de qua diximus n. 1386. *per se loquendo*, non fiat, nisi *quando deficiunt legitimi*; ne scilicet favor Principis cedat in præjudicium legitimorum, quod Princeps in rescriptis suis nunquam intendit, nisi exprimat sub clausula *non obstantibus legitimis.* *V. Novell. 74. c. 1. & Novell. 89. c. 9. dixi: per se loquendo*; secus enim est, si uti velit jure dominij alti, bono publico id exigente. Ut igitur legitimatio per rescriptum Principis suum effectum operetur, plures conditiones requiruntur. Prima est, *ut deficiant legitimi*, ut præmissum est; Secunda est, ut ipsi legitimandi ad hoc consentiant, ut hac ratione, seu rescripto Principis legitimentur. Sicut enim ipse invitus non solvit patria potestas; nec nec invitum eidem subijciuntur, ne suo suo priventur per *Novell. 89. §. Generaliter.* Tertia est *voluntas parentis* eos Principi offerentis. *Novell. 89. §. Si veris. & §. Si verò solummodo*: absolvent tamen potest Princeps etiam sine consensu patris, ex causa justa; sed tunc illius nullus erit effectus quoad successione, & jura alijs quaesita, nisi inferatur legitimacioni clausula, *ut succedant Patri, Matri, & aliis*, sic tamen, si proximi ex cognatione consenserint, sine præjudicio tamen venientium ab intestato. Sic Felin. in *c. Cum olim, de sent. & re judicat. n. 17.* his præmissis.

Quaestio 1. est, quanam sint exprimenda in petitione legitimacionis per rescriptum Principis? an scilicet sit exprimenda *qualitas illegitimitatis*? an sit naturalis tantum, an spurius? & *species spurieratis*, nimirum an ex copula *adulterina, incestuosa, sacrilega*? si sit naturalis tantum, sufficienter id exprimitur petitione legitimacionis. Si autem sit spurius, valere legitimacionem, licet Principi legitimanti ipsa qualitas, seu species spurietatis nominatim exposita non fuerit, volunt Baldus in *L. si qua illustris. Cod. Orficien. Prapost. c. Per venerabile. Qui filij*